

РЕШЕНИЕ

№ 988

гр. София, 14.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **11586** по описа за **2012** година докладвано от съдия Аглика Адамова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Комисия за регулиране на съобщенията чрез процесуалния и представител срещу решение на Софийския районен съд, НО, 13 състав от 13.08.2012г. по нахд № 3621/2012г. Със съдебното решение е отменено наказателно постановление № 0373 от 25.11.2011 г., издадено от председателя на КРС, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 60000 лв, за нарушение на чл.325, ал.1 от Закона за електронните съобщения, вр. т. 2.9.1, пр.1 от разрешение № 1577/25.09.2009г., вр. чл. 44, ал. 1 от функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на географски номера при промяна на доставчика на фиксирана телефонна услуга и/или при промяна на адреса в рамките на един географски национален код за направление.

Като касационно основание се сочи нарушение на чл. 325 и чл.335 ЗЕС и чл. 27, ал.2 от ЗАНН.

Ответната страна – [фирма] не оспорва жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за законосъобразност на обжалвания съдебен акт.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Атакуваното съдебно решение е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, нито абсолютната погасителна давност за административно-наказателно преследване.

След обсъждане на събраните по делото доказателства, въззивният съд е приел, че [фирма] е извършило деянието, описано в АУАН и НП, както и че в рамките на административно-наказателното производство не са нарушени административно-производствените правила. Приел е обаче, че е допуснато нарушение на материалния закон, като извършеното деяние подлежи на санкциониране съгласно чл. 336, вр. чл. 335 ЗЕС.

Касационната инстанция споделя крайния извод на СРС за незаконосъобразност на наказателното постановление, но не и мотивите за това.

Съгласно действащата разпоредба на чл. 44 от функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на географски номера при промяна на доставчика и/или при промяна на адреса в рамките на един географски национален код за направление (Изм. - ДВ, бр. 26 от 2010 г., в сила от 06.04.2010 г.), в случай че не са налице основанията за отказ по чл. 43, ал. 1 и 2, доставчиците осъществяват процеса по пренасяне на номера/ата съобразно определеното в тези функционални спецификации, процедурата по чл. 38, ал. 1 и общите им условия за взаимоотношения с крайните потребители. Алинея 2 на същия текст гласи, че даряващият доставчик уведомява приемащия доставчик за обстоятелствата по чл. 43, ал. 1 в срок до 2 работни дни считано от получаване на уведомление от приемащия доставчик за наличие на заявление за пренасяне на номер, подадено при него. Функционалните спецификации са приети с решение № 2193 от 23.10.2008г. на Комисия за регулиране на съобщенията,

Съгласно санкционната норма на чл. 325, ал.1 от Закона за електронните съобщения, който предоставя обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, за осъществяването на които има издадено разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, и наруши условията на разрешението, се наказва с глоба в размер от 10 000 до 100 000 лв.

Преди всичко, описаните в наказателното постановление и АУАН факти не обуславят извода, че [фирма] е нарушило т.2.9.1, пр.1 от разрешение № 1577/25.09.2009г. Изпратеното на 21.01.2011г. заявление от приемащия доставчик до даряващия доставчик е съдържало невалиден файл, поради което е върнато с причина за отказ „код 007”. На 03.02.2011г. заявлението за пренос е оттеглено от подателя му и процесът по преносимост е приключил. Следователно, дружеството не е възпрепятствало абоната да запази географския си номер при промяна на доставчика на фиксирана телефонна услуга. Ето защо нормата на чл. 325, ал.1 ЗЕС не е приложима в случая. Налице е нарушение на закона, допуснато в административно-наказателното производство.

Второ, съгласно чл.38 от функционалните спецификации, доставчиците изготвят и подписват процедура за осъществяване на преносимост съобразно изискванията на настоящите спецификации. Съгласно чл. 39, ал.1 т.3 от спецификациите, в

процедурата се съдържат и технически причини за отказ на даряващия и приемащия доставчик, които не са посочени и в чл. 43. Не е спорно, че такава процедура е изготвена и подписана, включително от даряващия и приемащия доставчик на 13.05.2009г. и е изменяна с осем допълнителни споразумения, всички достъпни на интернет страницата на КРС. С допълнително споразумение № 3 към процедурата от 05.08.2010г. е прието приложение №1 към р. I, т.4, което съдържа кодове за цифрова комуникация между доставчиците при осъществяване на процедурата по преносимост. От нея е видно, че код 007 при типа съобщение „N.” означава невалиден URL/P. файл. При връщане на такъв отговор, очевидно процедурата по преносимост не може да продължи и е необходимо приемащият доставчик да изпрати отново валиден прикачен файл, съдържащ заявлението за преносимост. Актосъставителят и административно-наказващият орган не са изследвали обстоятелството действително ли е бил налице такъв файл и по каква причина той се е оказал невалиден. В този смисъл е допуснато и нарушение на административно-производствените правила, като действителната фактическа обстановка не е напълно изяснена.

На трето място, в АУАН и НП са посочени множество дати, но не става ясно коя от тях е приета от административно-наказващия орган именно за дата на нарушението.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че обжалваното съдебно решение е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, Административен съд София-град, IV касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение на Софийския районен съд, НО, 13 състав от 13.08.2012г. по нахд № 3621/2012г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.